

Homeopathie en de ziekte van Pfeiffer

De ziekte van Pfeiffer (Mononucleosis infectiosa) is een virusinfectie. De ziekte komt vooral voor bij kinderen en jong volwassenen, en zelden bij mensen ouder dan veertig jaar.

Op jonge leeftijd verloopt de infectie meestal zonder symptomen. Soms voelt iemand zich 'griepig' en heeft hij of zij lichte keelklachten en spierpijn. Meestal ben je daar binnen enkele dagen weer vanaf. Bij de tiener/jong volwassene verloopt de ziekte vaak vervelender, en in sommige gevallen kent de ziekte van Pfeiffer zelfs een ernstig verloop. Zo kan er vergroting van de lever en de milt optreden.

Vermoeidheid is vaak het meest opvallende verschijnsel. Sommige mensen hebben er weinig last van, anderen zijn zo vermoeid dat ze extra rust moeten nemen. Andere kenmerkende symptomen van deze ziekte zijn keelpijn en een rode keel met soms een zichtbaar beslag op de amandelen. Tevens kan er sprake zijn van gezwollen halslymfklieren. De ziekte van Pfeiffer kan gepaard gaan met koorts, algehele malaise en een stijve nek. Daarnaast kunnen er klachten zijn van hoofdpijn, misselijkheid, transpireren en hoesten.

'Kissing disease'

Infectie vindt plaats via speeksel en druppelinfectie. Gecombineerd met het feit dat de ziekte van Pfeiffer vooral onder jong volwassenen voorkomt, staat deze ook wel bekend als de 'kissing disease', omdat het speeksel dat bij het zoenen wordt uitgewisseld een bron van besmetting kán zijn. Iemand met voldoende weerstand zal de ziekte niet gemakkelijk oplopen. Een lage weerstand daarentegen vergroot de kans op besmetting. De periode tussen de besmetting met het virus en het optreden van de ziekte is lang: dertig tot vijftig dagen. In de tussentijd ben je al wel besmettelijk. Dat verklaart dat er soms een 'epidemie' losbreekt in een klas. Gemiddeld krijgt op jaarbasis drie procent van de middelbare scholieren te maken met een besmetting met dit virus.

Wat is de oorzaak van de ziekte van Pfeiffer?

De ziekte wordt veroorzaakt door het Epstein-Barr-virus. Het virus zit in het speeksel en veroorzaakt een keelontsteking. Het feit dat de klachten (keelpijn, vergrote halsklieren, moeheid) langer duren dan bij een normale keelontsteking kan erop duiden dat het om de ziekte van Pfeiffer gaat. Bij lichamelijk onderzoek wordt in de keel en naar de halsklieren gekeken en de lever gevoeld. Bloedonderzoek kan de diagnose bevestigen, maar geeft geen duidelijkheid over de ernst en de duur van de ziekte. De witte bloedcellen (lymfocyten en monocytten) gaan het bloedbeeld overheersen. De witte bloedcellen zijn in het geval van de ziekte van Pfeiffer vaak abnormaal van grootte, vorm en kleur. Daarnaast kunnen antistoffen tegen het Epstein-Barr-virus worden aangetoond.

Wat moet ik doen en laten als ik de ziekte van Pfeiffer heb?

Het is van belang om rust te nemen en zo het lichaam de kans te geven antistoffen te maken en het virus te overwinnen. Het aanpassen van het voedingspatroon kan een bijdrage leveren aan het genezingsproces. Algemene voedingsadviezen zijn:

- gezond eten, dus veel verse groenten, fruit, water en/of vruchtensappen;
- vermijd suiker zo veel mogelijk;
- laat alcohol staan;
- gebruik zo min mogelijk vetten.

Voor de werkzaamheid van de homeopathische medicatie is cafeïne nogal eens ongewenst. Gebruik daarom zo min mogelijk koffie, cola en chocolade.

Als de leverfunctiestoornissen en de vergrote milt weer verdwenen zijn (meestal na weken), kunnen de dagelijkse en de lichamelijke activiteiten weer geleidelijk aan uitgebouwd worden. Veel mensen dragen het Pfeiffer-virus bij zich zonder dat ze er ziek van worden. Maatregelen om besmetting te voorkomen hebben geen zin. Apart bestek, kopjes, handdoeken of wc-gebruik zijn dus niet noodzakelijk.

Wat kan een homeopathische behandeling voor mij betekenen?

De ziekte van Pfeiffer is een aandoening die goed met homeopathie kan worden behandeld. Als er een vermoeden is voor deze aandoening, is het verstandig direct een deskundige te zoeken. Het is een aandoening van het systeem die zich niet beperkt tot één orgaan, maar het hele lichaam beïnvloedt. Niet zelden blijven mensen langdurig klachten houden. Uiteindelijk kan hierdoor het chronische vermoeidheidssyndroom ontstaan. Ook al zijn de klachten soms niet zo intens, de vermoeidheid kan erg invaliderend of invloedrijk zijn, bijvoorbeeld als deze in een tentamen- of examenperiode valt. Reden dus om serieus met deze ziekte om te gaan. Een goed gekozen geneesmiddel kan het leed al gauw verminderen. Daarom is het verstandig om deze ziekte snel en voortvarend te behandelen. Bij deze aandoening is zelfmedicatie niet aan te raden.

Geneesmiddelen die in aanmerking komen voor de behandeling van de ziekte van Pfeiffer zijn allerlei fosforverbindingen, zoals *Acidum phosphoricum* (fosforzuur) en *Calcium phosphoricum* (calciumfosfaat), en verder nog *Acidum muriaticum* (zoutzuur), *Carbo vegetabilis* (houtschool) en *Carcinosinum* (geneesmiddel gemaakt van diverse tumorcellen).

Waar kan ik terecht voor deskundige behandelaars en meer informatie?

- Koninklijke Vereniging Homeopathie Nederland (KVHN)
020 - 617 83 08
info@vereniginghomeopathie.nl
www.vereniginghomeopathie.nl
- www.ziektevanpfeiffer.nl
- www.pfeiffer.clarich-design.nl

Word lid en profiteer van de voordelen.

Kijk op www.vereniginghomeopathie.nl of bel 020 - 617 83 08.

Deze brochure is met de grootste zorg samengesteld. Desondanks aanvaarden auteurs, uitgever en/of derden geen enkele aansprakelijkheid voor het al of niet bereiken van het te verwachten resultaat en eventuele consequenties daarvan, ontstaan uit het opvolgen van de adviezen uit deze brochure. In geval van twijfel is het steeds raadzaam om een homeopathisch behandelaar te raadplegen.

Gezond
beter
worden.

homeopathie